

sidste Taler meente, vilde jeg ansee hans Forslag for overflodigt. Men det forekommer mig, som om det ikke seer saaledes ud, idetmindste er det ikke Tilfældet i den Egn, hvor jeg boer; thi vi have slet ingen Brevsamlingssteder i Communen, saa at de fleste Behovere der paa Egnen maae gaae til Posten for at faae deres Postfager bragte i Orden, og som Følge deraf faae de ogsaa kun det Nødvendigste besørget, og dette er til Tab for Befolkningen, ligesom ogsaa for Statskassen. Seg vil derfor meget bede det ærede Thing og den høitæredede Minister om at henvende deres Opmærksomhed paa det Forslag, jeg har stillet som Underændringsforslag til Udvalgets Mindretalsforslag under Nr. 8. Seg troer, at naar vi kunne vinde Saameget, som jeg har tilladt mig at udtrykke i Forslaget, at vi kunne faae et Brevsamlingssted i hvert Sogn, vil dette kunne betragtes som et stort Fremskridt, og jeg troer heller ikke, at det er saa særdeles bekosteligt. Seg nærer rigtignok Tvivl om, at Rigsdagen vil gaae saa vidt som det ærede Medlem, der har stillet dette Mindretalsforslag. Der er i det andet Thing talt om Portofriheden, som nu skal ophæves for Statsmyndighederne. Seg mener, at Forslaget derom sikkrer disse saaledes, at de egentlig ikke ville komme til at lide noget Tab derved. Dette kan derimod ikke siges om Communerne; thi disse ville komme til at lide et virkeligt Tab derved, at Fattigvæsenetsfager, som hidtil have kunnet gaae med Attest, nu skulle frigjøres, og det vil blive et ikke saa ubetydeligt Beløb, der hertil vil medgaae, efter det Omfang, Fattigvæsenet nu har faaet. Derimod vil den heromhandlede Foranstaltning vistnok komme den Deel af Communen tilgode, som boer langt fra Postcontoiret, idet den nemlig, naar Portoen skal betales, vil blive fri for at leie et Bud til at gaae til Postcontoiret for at faae de communale Sager besørget. Ogsaa et andet Forhold troer jeg vil lettes herved. Det er jo bekjendt, at Herredsfogderne have Ret til, i alt Fald i jaregne Tilfælde, at sende Breve ud i Jurisdictionen. I den Egn, hvor jeg kjender denne Skik, gaaer det saaledes til, at Herredsfogden sender Brevet til vedkommende Sognefoged i Communen;

denne sender det da til den næste Sognefoged, og den næste sender det til den næste, indtil Brevet kommer til sit Bestemmelsessted. Den Uleilighed, som herved fremkaldes, vil jo nu kunne undgaaes derved, at Herredsfogden sender Brevet til Postcontoiret eller Poststedet — hans Bolig og dette Sted ligge i Reglen ikke langt fra hinanden — derved vil der ogsaa spares en Deel for Communen. Der er vistnok ogsaa flere og vægtigere Grunde end de af mig anførte, der tale for den Ordning, jeg har foreslaaet, men jeg skal ikke gaae yderligere ind derpaa; jeg vilde betragte det som et stort Fremskridt, dersom vi blot kunde naae dette. — Hvad de øvrige Forslag angaaer, da skal jeg ikke trætte det ærede Thing med at udtale, hvorfor jeg vil stemme for nogle og ikke for andre. Men hvad hele Sagen om Landpostvæsenet angaaer, vil jeg sige, at jeg vil anbefale den paa det Bedste. Skulde Ministeren, som det ogsaa blev udtalt af Mindretallets Ordfører, ville gaae videre, saa er der jo ikke Noget ivelen for at komme til tre Gange at sende Post om Ugen. Imedens jeg har Ordet, kan jeg ikke undlade at udtale min Paaffjæmelse til det Udvalg, som har behandlet denne Sag. Det forekommer mig, at den er behandlet med en Hurtighed, som det er uønskeligt, at ethvert Udvalg vilde efterligne.

Alberti: Et af de Hovedhensyn, som Rigsdagen efter min Mening bør tilstræbe ved denne Lov, er at bringe Lovens almindelige Forskrifter i Overensstemmelse med de gjældende Forestillinger om Postbestyrelsens Gang. Jeg har deeltaget i Stillingen af nogle Mindretalsforslag, og disse Forslag begrundes jeg alle paa den Mening, der efter min Erfaring gjør sig gjældende hos Publicum om Postbestyrelsens Forretningsgang og om den Maade, hvorpaa Postbestyrelsen bør være ordnet. Det første Forslag angaaer en Bestemmelse i § 1, som gaaer ud paa at udvide Postvæsenets Eneret. I den gjældende Postlov nævnes ikke Adressebreve som en Forsendelsesgjenstand, der er forbeholdt Postvæsenet. Adressebreve forekommer kun leilighedsvis i Loven, men ikke i det Affnit, der taler om Postvæsenets Eneret, og derfor indeholder det nærværende